

и да опредѣлимъ по добре нашето положение и деятелность.. Решихме: да дадемъ заявление до генералъ Черняева и да го помолимъ той да ни бжде главнокомандующъ . . . Прошението подписахме всички воеводи, освенъ Филипъ Тотю, който не се съгласяваше тогава, но отпосле отстѣпи и той“.

Подобно нѣщо е ставало и азъ го смѣтамъ по скоро на 1, а не на 2 юлий.

Пандирало
2 V II 1876 г.
петъкъ

Въ 7 часа сутринта навлѣзохме въ турско и следъ 2 часа ходъ намѣрихме се близко до главното разположение при Бабина глава. Воеводата г. Панайотъ ме изпрати при г. генералъ Черняева, за да питамъ да следваме ли напредъ въ турско или да останемъ тукъ. Г. генералътъ ми каза съ четата да останемъ, до по-нататъшно нареждане, на мѣстото си. Върнахъ се доложихъ на войводата. Почна и дъждъ, който ни мокреше; стана и 5 часа вечерта, а дъждътъ не преставаше.

— 18 —

На едно близко било се намираше българското село *Мали Изворъ* [всѣщностъ Яловъ изворъ б. С.]. Воеводата заповѣда и ние отидохме тамъ да се подсмонимъ. Стигнахме презъ нощта въ това село, гдето пренощувахме спокойно.

Прибавки

и

бележки

Въ този день, изглежда, генералъ Черняевъ утвърждава и, навѣрно по Вулетича, изпраща „Законъ за бѣлг. доброволни войници“, изработенъ въ предни дни въ Княжевацъ и на Пандирало, отъ воеводитѣ: Хитовъ, Илю. Македонски, Филипъ, Найдень попъ Ниневъ, като сж присѣтствуваха още: Д. П. Ивановъ, Панчо Досевъ, Георги Милетичъ и Кекеровъ. Чл. 1 гласи: „Цельта на нашего воюване е да се освободи Бѣлгария отъ турското иго; ще воюваме докато или спечелимъ свободата или всички да измреме“.

Законътъ въ черновка се пази подъ № 9383, а въ оригиналъ подъ № 9392 въ Арх. Н. Б.

Читателътъ трѣбва да обърне внимание върху цитирания чл. 1 — неговата първа алинея, която е важна колкото се отнася до политическата мисль, влагана отъ нашитѣ доброволци въ тая война: Хитовъ и войводитѣ оставатъ върни на заветитѣ на Раковски отъ 1862 г.

По този документъ има да се направятъ нѣкои бележки, за да се иматъ предвидъ отъ историка.

На стр. 523 отъ книгата на Ф. Симидовъ (Стояновъ). „Прочутия Филипъ Тотю воевода“ се казва, че въ *Бѣлградъ* Черняевъ разрешава на Ф. Тотю да замине за Кладово и да